

«Не дивися так привітно...» (1918)

Тичина Павло Григорович

Не дивися так привітно
Яблуновоцвітно
Стигнуть зорі, як пшениця:
Буду я журиться.

Не милуй мене шовково,
Ясно-соколово.
На схід сонця квітнуть рожі:
Будуть дні погожі.

На схід сонця грають грози —
Будуть знову сльози!
Встала мати, встали й татко:
Де ластовенятко?

А я тут, в саду, на лавці,
Де квітки-ласкавці...
Що скажу їм? — все помітно:
Яблуновоцвітно.

1918

Постійна адреса: http://ukrlit.org/tychyna_pavlo_hryhorovych/ne_dyvysia_tak_pryvitno